

[Sri P. Ramamurthi] [18th August 1955]

seriously considered by the Government and therefore exigencies of service with regard to the officers have to be taken into consideration and the overall picture, the overall requirements of the Madras Government have to be taken into consideration and that has the prior claim over the needs for the improvement of the City. Therefore it is, I say that the Trust which is constituted in such a way that the terms of whose officers depend mostly on the exigencies of service has not been properly constituted. Therefore I say that the entire question has got to be gone into and if necessary, something else has got to be substituted in its place.

“Particularly, I would point out the fact that this statutory body has been working all these years and the Legislature was not entitled to get even a copy of its report, the Legislature had no opportunity of examining the functions of this body. Of course, we can get a copy of its report, but it was not obligatory on them to supply us one. Even if we get a report, this Assembly was not competent to go into the whole question of its functions, etc., because it is after all a statutory body, an independent body. Therefore, the whole question connected with this Trust has got to be examined afresh. Since the Government chose to throw out our amendment, there is no other way excepting to oppose the passing of this Bill.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, the City Improvement Trust has been publishing its annual administration reports and if the hon. Leader of the Opposition has not read them, it is not my fault . . .”

SRI P. RAMAMURTHI :—“Sir, the Hon. Minister would have noticed that after all I was quoting copious extracts from one of its reports and it is uncharitable to say that I have not read their reports. After the report which I quoted from, they have not published any other report.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I have taken due note of the suggestions of the hon. Leader of the Opposition. Whatever grants or loans are given to this body will come before the Legislature.”

DEPUTY SPEAKER :—“The question is—

‘That the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955, be passed.’”

The motion was carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) AMENDMENT
BILL, 1955.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Sir, I beg to introduce the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill ^a, 1955, and move—

‘That the Bill be taken into consideration at once.’”

^a Published in the Fort. St. George Gazette Extraordinary, dated 25th July 1955.

18th August 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

“ Sir, in moving this Bill, I wish to say that this is a simple Bill seeking to extend the life of the Act by two years from 1st October 1955. Shortage of accommodation, both residential and non-residential continues in the City and in other thickly populated towns in the State. Hence the need for this Bill. But having regard to the demand from a section of the public that the Act may be repealed like other ‘ control ’ measures, the Government have carefully examined to what extent it is necessary to continue the Act. The Act is now applicable to the Madras City, to all the Municipalities and to 168 Panchayat areas in this State. Statistics of the population, number of houses and trend of rents together with information regarding the accommodation position in each of the towns were gathered and the local bodies and the Collectors concerned were asked to offer their remarks regarding the necessity for the continued application of the Act to those areas. On receipt of their reports, the Government have examined the question with particular reference to the individual needs of each town and have found it necessary to continue to apply the Act only to Madras City and to the 41 Municipal towns mentioned in the Schedule to the Bill. It is reported that in these towns shortage of accommodation continues, the rate of construction of buildings has not kept pace with the growth of population and that the rents have not shown a tendency to fall. Provision has been made in the Bill to empower the Government to withdraw the Act from any of the municipalities specified in the Schedule, as and when the accommodation position improves in those towns. Power is also sought to extend the Act to other municipalities not specified in the Schedule and to other areas also, if it is found necessary to do so in the light of experience after this Bill has become law. I request the House to accept this Bill without opposition.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955, be taken into consideration at once.’ ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I move the amendment standing in my name, namely :—

‘ That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955, be circulated to elicit public opinion.’ ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I move—

‘ That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955, be referred to a Select Committee for consideration and report whether the principal Act needs amendment in any other respect.’ ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendment, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The motion as well as the amendments are before the House for discussion.”

[18th August 1955]

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ Sir, I rise to support the amendment that this Bill should be referred to a Select Committee at least. The Statement of Objects and Reasons says that there is still shortage of accommodation and therefore this Bill should be extended for two years more. There is a further statement.”

11-40
a.m.

“ In the statement of Objects and Reasons, it is said that the Act will apply only to those mufassal towns wherein there is still shortage of accommodation and which have been listed in the schedule. But I find more than 20 municipalities, wherein there is still shortage of accommodation, have been omitted from the schedule. I do not know on what principle these municipalities have been omitted and how Government came to the conclusion that there is no shortage of accommodation in those municipalities. From my own personal knowledge I can speak of one municipality, viz., Vanivambadi Municipality in North Arcot district, wherein there is still shortage of accommodation but which has been omitted from the schedule. I do not know the reason for its omission from the schedule and how the Government came to the conclusion that there is no scarcity of accommodation in Vanivambadi Municipality. No doubt the Hon. Minister in his opening speech said that Government had taken into consideration the population, the number of houses available and the trend of rents for finding out whether there is shortage of accommodation in any municipal town. But with regard to Vanivambadi Municipality, I would request the Hon. Minister to state the number of houses available there, the population of that place and whether there is any tendency for rents to fall in that municipality. I want to know whether Government have taken note of these three things in omitting Vanivambadi Municipality from the schedule. I may state that the Hon. Minister for Education and the Hon. Chief Minister visited this town. There is a first-grade college located in one part of the town, called ‘ Pentland Town ’ or New Town. At that place there is a housing colony and all the houses are controlled in a few magnates, who have been trying to evict the tenants. They are waiting for the month of September to pass when the Act will no longer be in force in Vanivambadi and when they can double the existing rents or take eviction proceedings against the present tenants. I therefore appeal to Government to include at least Vanivambadi Municipality in the schedule. I hear that the public of Vanivambadi have also sent in petitions requesting the inclusion of Vanivambadi in the schedule. I do hope Government would do the needful. This Act is one which has been well administered. (Sri S. Swayamprakasam : ‘ I disagree ’.) I am speaking from my limited knowledge with regard to working of this Act in certain portions of our State.

“ This Bill very vitally affects the urban population of the State. Especially the poor tenants’ difficulties should be taken into consideration. The tenants feel that this Act should not be repealed.

18th August 1955] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

at all. Therefore I wholeheartedly support the motion for referring this Bill to a Select Committee. There we can examine whether this Act could be repealed or not."

* **SRI K. T. RAJU** :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வாடகை கட்டுப்பாடு சட்டமானது. ஏற்கனவே எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் இருந்து வந்தது. சட்டத்தை மேலும் இரண்டு வருஷத்திற்கு அதிகரிக்கக் கூடிய காலத்தில் ஷெட்யூலில் கண்ட 41 முனிசிபாலிட்டிகளைத் தவிர இதர முனிசிபாலிட்டிகளை இந்தச் சட்டம் பாதிக்காது என்று கூறப்படுகிறது. ஏன் அந்த முனிசிபாலிட்டிகளை விட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. உதாரணமாக ஈரோடு நகரம் அபிவிருத்தியடைந்து வருகிறது. இன்னும் அங்கே இருக்கக்கூடிய வடுகள் தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமான வீடுகள் ஏராளமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அந்த நகரத்திற்கும் இச் சட்டம் இருக்க வேண்டும். சில நகரங்களை விலக்கியிருப்பதனால் வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் தங்கள் வீடுகளில் குடியிருப்பவர்களை அதிக வாடகை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அப்புறப்படுத்துவார்கள். வாடகை கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தை ஏன் சில முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு மட்டும் வைத்து விட்டு மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளை விலக்கியிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இதில் பொருளாதாரப் பிரச்சனையோ மற்ற பிரச்சனையோ எதுவும் கிடையாது. வாடகைக் கட்டுப்பாடு சட்டம் இருப்பதனால் சர்க்காருக்கும் தகராறு இல்லை, ஜனங்களுக்கும் தகராறு இல்லை. ஷெட்யூலில் கண்டுள்ள 41 முனிசிபாலிட்டிகளைத் தவிர இதர முனிசிபாலிட்டிஸில் சட்டம் அமுலுக்கு வராது என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை.

11-16
a.m.

"ஒருவேளை வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்கு அதிக வருமானம் வர வேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருக்குமோ என்று கூட நான் நினைக்கிறேன். வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் கட்டுப்பாடு சட்டம் இருக்கக் கூடாதென்றுதான் சொல்லுவார்கள். அதற்காக சில நகரங்களை விலக்க வேண்டியதில்லை. இப்படி விலக்கியிருப்பதனால் குடியிருப்பாருக்கு பெரிய அளவு கஷ்டங்கள் ஏற்படும். வீட்டு நெருக்கடி ஏற்படும். ஆகவே, ஏற்கனவே இருப்பதைப்போல் எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் இந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப்பட வேண்டுமே தவிர, ஷெட்யூலில் கண்ட 41 முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு மட்டும் இருப்பது கூடாது. இந்த நிலைமை ஏற்படுமானால் பெரிய அளவு மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள், வீட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள். வாடகை அதிகப்படுத்தப்படும். ஆகவே, இந்த மசோதாவை செலக்ட்சமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்ற திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்."

* **SRI A. RATNAM** :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதா அவசியமா என்ற கேள்விதான் பொது மக்களிடையே சந்தேகத்தைக் கிளப்பியிருக்கிறது. செப்டம்பர் 30-ந் தேதியோடு காலாவதியாகவேண்டிய இந்தச் சட்டத்திற்கு மேலும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு உயிர் அளிக்கக் கோரி இந்தச் சபை முன்பு மசோதா வருகிறதென்றால் இந்தச் சட்டத்தினால் நன்மை உண்டா இல்லையா என்பதுதான் கேள்வி. இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்கனவே ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டதா, இனி ஏற்படுமா என்பதையெல்லாம் நாம் ஆராயவேண்டிய தவசியம். நீதி மன்றத்தில் பல கேசுகள் நடந்தன. வாடகைக் கட்டுப்பாடுச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்காக அதிகாரிகளும், சிப்பந்திகளும், அலுவலகங்களும் ஏற்பட்டதுதான் மிச்சம். சர்க்காருடைய பணம், மக்களுடைய வரிப் பணம், அநியாயமாக உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக கரியாக்கப்பட்டது என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. கள்ளத்தனமான வேலைகள் நடத்தப்பட்டன. பொது மக்கள் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டார்கள். வீடு கிடைக்காமல் ஏழை மக்களும், சாதாரண நடுத்தர மக்களும், கம்பெனிகளில் வேலை செய்துவரும் மக்களும் மிகவும் திண்டாடினார்கள். அதே நேரத்தில் ஜாகைக் கட்டுப்பாடு காரியாலயத்தை வைத்துக் கொண்டு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வீடு தேடித்தருகிறோம் என்ற பெயரில்

[Sri A. Ratnam]

[18th August 1955]

பணத்தை விரயம் செய்ததைத் தவிர வேறு நன்மை இல்லை. ஒரு சில சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு வீடு தேடித் தருவதற்காக மட்டும் ஏன் இந்தச் சட்டம் இருக்க வேண்டும். ஏராளமான ஏழைப் பொது மக்களுக்கு வீடு தேடிக் கொடுப்பதற்கில்லாமல், அதற்கு வேண்டிய ஆக்க வேலைகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளாமல், ஏழைப் பொது மக்களை வீடு இல்லாமல் நிரக்கதியாக்கி பரிதாபமான நிலையில் வைத்திருக்கிறார்கள். பொது மக்களுக்கு பிரயோஜனமில்லாத இந்தச் சட்டம் ஏன் இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு உயிர்ப்பிக்கப்படவேண்டும்? அப்படிச் செய்ய வேண்டியது அவசியமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு இம் மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும்.

“ ஏற்கனவே இருந்துவரும் சட்டம் எல்லா முனிசிபல் பிரதேசங்களையும் கட்டுப் பட்டுத்துவதாக இருந்தது. ஆனால், கலெக்டர்களுடைய ரிபோர்ட்டின் பேரில் சில முனிசிபாலிடிகளை மட்டும் சேர்த்துக் கொண்டு இரா முனிசிபாலிடிகளை விலக்கியிருக்கிறார்கள். ஏன் அப்படிச் செய்ய வேண்டும்? 41 முனிசிபாலிடிகளைத் தவிர மற்ற முனிசிபாலிடிகளில் வீடுகள் நிறைய இருக்கின்றன என்று அர்த்தமா? சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அந்த முனிசிபாலிடிகளில் வீடு தேவையில்லை என்று அர்த்தமா? 41 முனிசிபாலிடிகளுக்கு மட்டும் சட்டம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வீடு வேண்டுமென்றால், சர்க்கார்தான் பல அருமையான திட்டங்களையெல்லாம் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே, அதில் ஏற்பாடு செய்து கொள்ளட்டுமே. ஐந்தாண்டு திட்டம் வரப்போகிறது, அதில் பலப் பல வீடு கட்டும் திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. வீடு இல்லாதவர்களுக்கெல்லாம் வீடு கட்டிக் கொடுப்போம், சாதாரண மக்களுக்கெல்லாம் வீடு கட்டிக் கொடுப்போம், கெஜட் பதவிலாதவர்களுக்கெல்லாம் வீடு கட்டிக்கொடுப்போம், போலிஸ்காரர்களுக்கெல்லாம் வீடுகட்டிக் கொடுப்போம் என்று அருமை அருமையான திட்டங்களெல்லாம் இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியிருக்க ஏன் இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடிக்கவேண்டும்? 41 முனிசிபாலிடிகளைத் தவிர மற்ற முனிசிபாலிடிகளுக்குத் தேவையில்லையா? கலெக்டர் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார் என்பதற்காக இந்தச் சட்டம் குறிப்பிட்ட முனிசிபாலிடிகளுக்கு மட்டும் ஏன் இருக்க வேண்டும்? ஏன் அங்கும் கைவிடக் கூடாது? சென்னை நகரத்துக்கு அவசியமா? அவசியமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஆந்திர ராஜ்யப் பிரிவினைக்குப் பிறகு, ஆந்திர ராஜ்யக் காரியாலயங்கள் அங்கு போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் பல கட்டிடங்கள் காலியாய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இந்தச் சட்டம் சென்னை நகரத்திற்கும் கூட தேவையில்லை.

“ இந்தச் சட்டத்தினால் கோர்ட்டில் பல கேஸ்கள் நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கிறதே தவிர வேறொன்றும்மில்லை. ராஜாஜி சர்க்கார் உணவுக் கட்டுப்பாட்டை அறவே ஒழித்தது. அதைப் போல் செப்டம்பர் 30-ந் தேதியோடு காலாவதியாகக்கூடிய சட்டத்தை உயிர்ப்பிக்காமல் விட்டு விட்டால் இந்த ராஜ்யத்தில் வீட்டுக் கஷ்டம் என்ற பிரச்சனையே இருக்காது என்று நான் உறுதியாகக் கூறுவேன். எப்பொழுது சட்டம் இருக்கிறதோ அப்பொழுது வாதிகளும் பிரதி வாதிகளும் ஏற்பட்டு அவர்களுடைய தகராறுகளைத் தீர்க்க நீதி மன்றங்களும் இருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றன. ஏழை மக்கள் பணத்தை கோர்ட்டில் கேசுக்காக செலவிட்டு, கேசம் தோற்று மோசம் போகக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படுமே தவிர, ஏழைகள் இன்னும் ஏழைகளாகப் போகக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படுமே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்கோ குடியிருப்பவர்களுக்கோ எந்த விதமான நன்மைமும் இந்தச் சட்டம் பயக்கப் போவதில்லை. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் பார்த்தால், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் பார்த்தால் மேலும் வீடுகள் ஏற்படுமென்று தெரிவதால் இந்தச் சட்டம், கட்டுப்பாடுச் சட்டம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்பதுதான் என்போன்றவர்களுடைய கருத்தாக இருக்கிறது. உணவுக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கியது போல் வீட்டுக் கட்டுப்பாடு, வாடகைக் கட்டுப்பாடு சட்டத்தையும்

18th August 1955]

[Sri A. Ratnam]

எடுத்து விடுவதுதான் நல்லது. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்திற்கு செப்டம்பர் 30-ந் தேதிக்குப் பிறகு உயிர் அளிக்காமல் இருந்து விட்டால் யாதொரு கஷ்டமும் இருக்காது, கட்டுப்பாட்டை எடுத்தால் ஒரு சில மாதங்களில் நிலைமை சுமுகமாகவும் சௌகரியமாகவும் இருக்கும். அது மட்டுமல்ல, இப்பொழுது 41 முனிசிபல் எரியாக்களில் மட்டும்தான் இந்தச் சட்டம் இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதில் சென்னை நகரமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 41 முனிசிபாலிடிகளுக்கும் இந்தச் சட்டம் இருக்க வேண்டுமா என்பதையும் பரிசீலனை செய்வதற்கு இம் மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்று நான் சிபாரிசு செய்கிறேன்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சட்டத்தை இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்க வேண்டுமென்ற திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஸ்ரீ ரத்தினத்தின் பேச்சிலிருந்து இந்த சட்டம் வேண்டாமென்று அவர் கருதுவதாகத் தொனிக்கிறது. உண்மையாகவே, இந்த மசோதாவின் Statement of objects and reasons-ல் வீடுகள் போதவில்லை என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. நகரப்புறங்களிலும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களிலும் கூட வீடுகள் போதவில்லை. சிறு கடைக்காரர்களும், சிறு வீட்டிலுள்ளவர்களும் கிளப்பப்படுகிறார்கள். 8 மாதங்களுக்கு முன்பாக பூவானூர் மேஜர் பஞ்சாயத்தில், கடைகள் வைத்திருப்பவர்களும், சாதாரண வீடுகளில் வசிப்பவர்களும் பணம் படைத்தவர்களால் கிளப்பப்பட்டார்கள். வீடுகள் அதிகமாக உள்ளவர்களும் நிலங்கள் உள்ளவர்களும் சிறு கடைக்காரர்களையும், அந்த வீடுகளில் வசிப்பவர்களையும் கிளப்பி தொந்தரவு செய்தார்கள். கனம் மந்திரி அவர்களிடம் நான் தூது வந்து இதைப் பற்றிக்கூறி இந்த சட்டத்தை பூவானூருக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். கனம் மந்திரி அவர்களும் கருணை கூர்ந்து உடனடியாக சட்டத்தை இந்த இடத்துக்கும் விஸ்தரித்தார்கள். விஸ்தரிக்கப்பட்டும் கூட கோர்ட்டில் கேஸ்கள் நடந்தன. பிறகு மேல் கோர்ட்டிலும் கீழ்க் கோர்ட்டின் தீர்ப்பு நிச்சயம் செய்யப்பட்ட பிறகுதான், சட்டத்தின் விஸ்தரிப்பை ஒத்துக்கொண்டு அதற்குக் கட்டுப்பட்டார்கள். ஆகையால், சில முனிசிபாலிடிகளுக்கு மட்டுமல்லாது, எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இந்த சட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களிலிருக்கும் சாதாரண விவசாயிகளும், நடுத்தர மக்களும், சிறு வீட்டுக்காரர்களும், கடைக்காரர்களும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த சட்டம் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படாவிட்டால், எழைகளின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கும் ஆகையினால் இந்த சட்டத்தை இரண்டு ஆண்டுகள் நீடிப்பதோடு, முன்பிருந்தபடி எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும், மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த மசோதாவில், சட்டம் இப்பொழுது விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்களிலிருந்துகூட பிறகு சட்டத்தை வாபஸ் பெறுவதற்கு அதிகாரம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சிறு நகரத்திலேயே, அல்லது மேஜர் பஞ்சாயத்திலேயே நிலச்சுவான்தார்கள் சட்டம் லேண்டாமென்று சொல்லி விட்டால், அதற்காக சட்டத்தை வாபஸ் செய்துகொள்ளக்கூடாது. அதனால் எழைகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படும். சட்டத்தை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடிப்பதுடன் எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் அதை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்பதையும் ஆதரிக்கிறேன்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, it is stated in the Statement of Objects and Reasons appended to the Bill that it is considered necessary to extend the life of the Act for a further period of two years and that the Act applies to the Madras City and to the municipalities specified in the schedule.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [18th August 1955]

It is not correct to say that there is scarcity of accommodation only in the Madras City and the specified municipalities; scarcity of accommodation exists in other areas also. Certain areas in which the Act is in force at present have not been included in the Schedule. So far as Malabar district is concerned, the Schedule contains the names of only the four municipal towns of Cannanore, Cochin, Kozhikode and Tellicherry. I am surprised to find that Palghat Municipality has not been included. Evidently, the presumption is that there is no scarcity of accommodation in the Palghat town. This presumption is wrong. This Bill will help only a very limited number of people. There are a vast number of tenants in areas outside those specified in this Bill and they will not derive any benefit at all. There also there are landlords who want to evict their tenants or increase the rent. If this Act is not applied to those areas, the poor tenants there may be thrown into the streets. Hence, the Act should be made applicable to all the municipalities in the State.

“ I would request the Hon. Minister to see that this Act is extended to all the major panchayats at least where also there is scarcity of accommodation. For example, Papinasseri in my constituency is a big industrial area and a township has sprung up there, and there is scarcity of accommodation there. In Taliparamba also, the position is more or less the same. Badagara, though it has not been declared a municipal area, has all the attributes of a municipality, and there is scarcity of accommodation there also. My submission is that the Act should be made applicable to all municipalities and also to all major panchayats.”

* **SRI K. R. SAMBANDAM** :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, குறிப்பிட்ட முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும், நகரங்களுக்கும் இந்த சட்டத்தை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால், போதுமான வீடுகளில்லை என்று சொல்லும்படியாகத்தானிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும், மாகாண அரசாங்கமும் பல வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, நீண்டகால தவணை கடன்களும் கொடுத்து பல வீடுகள் கட்டப்பட்டன, கட்டிக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் வீடுகள் போதவில்லை. இப்பொழுதிருக்கும் சூழ்நிலையில் ஐந்து ஆண்டுத் திட்ட வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக கிராமப் புறங்களிலும் மேஜர் பஞ்சாயத்துகளிலும் பல ஆபீஸ்களை ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களில் அநேக இடங்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்கள் முதலியவைகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. குறைந்த சம்பளம் வாங்கக்கூடிய **N.G.O.**-க்கள் என்று அழைக்கப்படும் உத்தியோகஸ்தர்களுடனான இந்த ஐந்து ஆண்டுத் திட்டத்தின் மூலமாக ஏற்படக்கூடிய அலுவலகங்களில் அதிகமானவர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இதற்காக மாயூரத்தை இரண்டு **Block**-களாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். மாயூரம் **East**-ல் இரண்டு பிளாக்கும் மாயூரம் **West**-ல் ஒரு பிளாக்குமாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. **East Block** தரங்கையில் வைக்கப் போகிறபடியால் இது விஷயமாக ஒரு ஆபீஸ் ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள். அந்த அதிகாரிகளுக்கு ஜாகை வசதி வேண்டும். இப்பொழுதே இங்கு வீட்டில்லா திண்டாட்டம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே புதிய ஆபீஸ்

18th August 1955] [Sri K. R. Sambandam]

ஏற்படுத்தப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் வீட்டுவாடகை அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த சட்டத்தை மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பது மிக மிக அவசியம். அப்படி விஸ்தரிக்காமலிருந்தால் தொல்லைகள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கும். நாம் மக்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் சௌகரியம் செய்துதரமுடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்து தரவேண்டும். தற்பொழுது இந்த சட்டத்தை எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும். பிறகு, மைனர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் கூட விஸ்தரிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். அதை பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம். உடனடியாக செய்யவேண்டியது, குறிப்பிட்ட முனிசிபாலிடிகளுக்கும், நகரங்களுக்குமல்லாது எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இந்த சட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும். அதோடு, பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு இந்த மசோதாவை விட்டால் அவசரமில்லாமல் நிதானமாக ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, 12-01
p.m.
the unprovoked withdrawal of this enactment from various municipalities and other areas did come to me as a surprise, but the speech of the hon. Member Sri Ratnam took my breath away. I never expected that it was possible for any person, be he a Member of this House or not, with a realistic appraisal of the situation, of housing accommodation available in this State, to contend that the situation was ripe for the withdrawal or abolition altogether of the House Rent Control Act, as it was popularly known. One thing is clear. We have got to reconcile two forces. There are two parallel principles involved in an enactment like this. One is that the people are not thrown out of their own homesteads because next to food tenement is vital. Again, every man who carries on business under some board or other, in some building or other, is allowed to continue there on reasonable terms. The other rival or parallel principle that we have to take note of is the promotion of the incentive or the giving of a fillip to build more and more in our towns and in our villages. The incentive for people to construct more houses should not be chilled or damped, I quite agree. So, any Bill which is brought in for the purpose of controlling rentals and also evictions must reconcile these two principles, namely, protection of persons in their houses and promotion of the incentive for private enterprise to construct more and more houses so that in the country we may have more and more housing accommodation brought into existence. Now, how are we going to achieve these objects? The present enactment is deficient in various respects. I know that in the present Act there is a provision which says that if there is wilful default in payment of rent, a tenant could be evicted. But ‘What is wilful default’ has been commented upon by the High Court in various ways. Mr. Justice Mack will say one thing; Mr. Justice Ramaswami will say another thing; and Mr. Justice Panchapagesa Ayyar will say a third thing. So, the lot of the poor tenant depends upon which Lordship is going to decide his case. In this chaotic state of affairs it is necessary that we should set the matter right legislatively. Even with regard to fair rent, I know that in some cases the landlord has a good case. For instance, even the thatching expenses may not be met by the fair rent fixed for the whole year. In such cases legislative intervention may be necessary. In some other cases, fair rent may be

[Sri V. R. Krishna Ayyar]

[18th August 1955]

very high. So, on this occasion when we are taking stock of the whole situation and deciding how we should extend the life of the present enactment, we should go into the whole matter and remedy the defects which have already been pointed out or which have been revealed by the experience during the past years. So, I would suggest that this Bill must go before a Select Committee because we must see whether we could by any suitable amendments induce people to construct more and more houses. I know that certain people who could afford to build houses genuinely fear, 'If I build a house, there will be all kinds of controls and I may not be able to get proper return for my money'. We must take that factor also into consideration. At the same time, we cannot leave people to be driven into the streets by a sudden lifting of controls saying that in certain municipalities, according to the Collector's report, there is no necessity for any restrictions at all against eviction. That will create an atrocious, anarchical situation. Next to food housing is necessary. I suppose the Government will have to take note of the dangerous consequences of withdrawing this enactment from various places. I am only, at the moment, suggesting that various provisions of the enactment require rectification, clarification or modification, and that should be done and could be done efficiently if the whole matter is placed before a Select Committee which could reconcile the parallel factors of promoting the incentive for construction of more houses or more buildings and at the same time preventing unreasonable evictions or unreasonable exactions of rent.

"Another point I wish to stress in this context is this. From my district of Malabar which is a populous district, I can say, there has been a demand for the extension of this enactment not merely to the existing municipalities but to all the municipalities, not merely to the existing major panchayats but to all the panchayats, and also to rural areas—not exactly major panchayats but really semi-urban areas where quite a lot of business is carried on and where quite a large number of people live but which, for some reason or other, have not yet been declared to be major panchayats. I myself have had occasion, on account of deputations and mass petitions, to request the Collector to examine this matter and to extend the Act not merely to municipalities and major panchayats but to semi-urban areas where the situation is acute. I cannot think, without horror, of the situation that may ensue upon the withdrawal of this Act from areas like the Kuthuparamba Panchayat area or, say, Palghat. Flippantly we cannot sit here and say that by this Bill the whole thing will be all right. There are a large number of sharks, leeches and parasites who have been waiting for this kind of measure coming from the Government for filing suits in the Civil Court. I hope that this Assembly will not be a party to that mass massacre in the sense of driving out people from tenements. I can state the naked consequences of such a step. If only people to go to the Tellicherry Municipality, Badagara and Kuthuparamba, they will find that hundreds of petitions are pending before the Rent Controller. If this Bill is passed, all

18th August 1955] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

these petitions will be disposed of as being dismissed on the ground that there is no enactment. I wish to impress upon the Hon. Minister the consequences of such a step to delete certain provisions in the Act or to withdraw the enactment from certain areas. So far as the districts are concerned, there is no case for withdrawal of the Act from municipalities and from major panchayats, but there is definitely a case for extension of it judiciously to other areas. But we need not hamper the productive potential or productive impetus. We must reconcile these matters also. There are matters which are complicated to some extent. We may have to go into details and examine how best things can be adjusted. I, therefore, strongly recommend to this House the consideration of the motion for referring the Bill to a Select Committee."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“ Mr. Deputy Speaker, 12-10
when a commodity is in short supply and that commodity caters to P.m.
the prime needs of the population, a certain amount of control is necessary. But, controls are irksome and we have to strike a balance between the two, that is, the trouble created by the control and the sum total of the benefit to the community at large. In that respect, the speech of the Hon. Minister was a very disappointing one, because, he did not give us any idea as to how the Rent Control Act has worked so long, whether the situation in regard to houses has improved, and if so, to what extent. One hon. Member remarked that this was one of the Acts that had a smooth sailing approval. I strongly disagree with this view. If we were to take the City of Madras into consideration and also the case of the many Government officials whose priority list has been hanging at the office of the Rent Controller for years, I am sure even those officials will not subscribe to the compliment that is paid to the working of this Act. We know that in the matter of allotment of houses, there have been grave abuses and favouritism. Under the law, it is necessary that one should notify to the authorities concerned within a week that such and such a house has fallen vacant. Within ten days the authorities concerned must notify to the owner to whom the house has been allotted. Many persons have told us that it is very difficult to inspect the house. It has been the experience of many that when they go to a particular house notified to them, to their great disappointment and surprise, they will find that it has already been occupied by some other person a week before.

“ Then, even in the matter of releasing houses for private letting, there have been lot of abuses. Therefore, I would have very much liked to know whether this irksome control of buildings and their allotment had worked well in this City as well as in the mufassal and whether it has really helped the persons for whose benefit it has been introduced. Moreover, I am one of those who do not subscribe to the view that control should be lifted at this juncture. Certain municipalities have been excluded, I do not know for what reasons. It is my opinion that the present Bill should apply to all municipalities for the time being. After giving sufficient opportunity to the public to express their views by an

[Sri M. Narayana Kurup] [18th August 1955]

enquiry if necessary, the Government may take power to release any particular municipality from the scope of this Act. People living in towns have no opportunity to know whether the Government intend withdrawing this Act in respect of certain municipalities. As has been particularly mentioned by one hon. Member, as a matter of fact, in one of the municipalities, a good number of the buildings are controlled by influential persons. One of the hon. Members expressed surprise at what is going on in the Palghat Municipality. I also join in that surprise. In that municipality, a substantial number of buildings are controlled by even municipal councillors and their relatives. We do not know on what basis this has been done. If the Government want to withdraw the Bill in respect of some towns, they must do so after due notification and after giving opportunity to the public to voice forth their grievances. If the Bill goes before a Select Committee, all these matters could be considered and looked into. While we think of retaining this law for another two years, we will have to consider how it could be administered more effectively and more impartially. Also, we will have to see whether all was well and proper and whether this law has been properly and justly administered during the long years of its existence."

SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்பதை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அல்லது, பொதுஜன அபிப்பிராயத்துக்கு விடவேண்டுமென்பதையும் ஆதரிக்கிறேன். ஏற்கனவே உள்ள சட்டம் ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா முனிசிபல் நகரங்களுக்கும், பல மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் செல்லுபடியாக இருந்தது. இந்த மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டால், சில முனிசிபாலிடிகளுக்கும் அநேகமாக எல்லா மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இந்த சட்டம் செல்லுபடியாகாது. அதனால் என்ன நிலைமை ஏற்படுமென்று யோஜிக்கவேண்டும். ஸ்ரீ ரத்னம் அவர்கள் இந்த சட்டம் அவசியமேயில்லை என்று சொன்னது தான் எனக்குப் புரியவில்லை. வீட்டுக் கஷ்டம் தீர்ந்துவிட்டது என்று இன்னும் சொல்லுவதற்கில்லை. எதிர்காலத்தில், சர்க்கார் ஐந்து ஆண்டு திட்டம் போன்ற திட்டங்களின் கீழ் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளின் காரணமாக வீடுகளுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் குறையும் என்ற நம்பிக்கையும் பிறக்கவில்லை. சற்று முன்பாக City Improvement Trust மசோதாவின் மீது விவாதம் நடந்தபோது City Improvement Trust எத்தனை வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்தன. பல இடங்களில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகவும் ஒரு சில வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வீட்டு வசதிகளெல்லாம் பணக்காரர்களுக்குத்தான் கிடைக்கின்றன. ஏழை ஜனங்கள் வீடு கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். ஆதலால் இந்த சட்டத்தை மேலும் எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்பதை நான் வற்புறுத்துகிறேன். சில இடங்களிலிருந்து இந்த சட்டத்தை வாய்ப்பு பெறுவது மிகவும் ஆட்சேபகரமானது. சட்டத்தை அப்படியே இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடிப்பதை ஏற்றுக்கொள்ளலாமே தவிர திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஜனத்தொகை அதிகரிப்புக்குத் தகுந்த அளவு வீடுகள் கட்டப்படவில்லை. சர்க்காரிடத்திலும் அதிகமான வீடுகள் கட்டுவதற்கு ஒரு திட்டமும் கிடையாது. மத்திய அரசாங்கம், தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாக வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக வழங்கும் மான்யம், கடன் வசதிகளைக்கூட நம் சர்க்கார் பூரணமாக பயன்படுத்திக் கொள்ளமுடியவில்லை. இந்த நிலைமையில் வீட்டுக்குக் கஷ்டமில்லையென்று சர்க்கார் சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. அவர்களால் வீட்டுக் கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்க முடியாது என்ற பயமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த சட்டத்தை

18th August 1955] [Sri S. Ramalingam]

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மட்டும் நீடித்தால் போதாது. ஒருசமயம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சட்டத்தை நீடிப்பதற்கு சர்க்கார் மறந்துபோனாலும் போய்விடலாம். அதனால் ஒரு பெரிய ஆபத்தான நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகையால் இந்த சட்டத்தை சாஸ்வதமாகவே சட்டப் புத்தகத்தில் ஏற்ற வேண்டும். இப்பொழுது அமுலிலிருக்கும் இடங்களைத் தவிர புதிய இடங்களுக்கு இந்த சட்டத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை வழங்குவதற்கு ஆட்சேபணியில்லை. எந்த முறையிலே சட்டம் திருத்தப்படவேண்டுமென்பதைத் தெரிந்துகொள்ள பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை அவசியம் கேட்கவேண்டும். ஏனென்றால் சட்டம் ஏற்கனவே அமுலிலிருக்கிறது. திடீரென்று ஒருநாள் சட்டம் அமுலிலிருக்கும் ஒரு இடத்திலிருந்து அது வாபஸ் பெறப்படும் என்று சொன்னால், அதனால் அங்குள்ள மக்களின் கதி என்ன ஆகும் என்று தெரிந்துகொள்ள இதைப்பற்றி அவர்களின் அபிப்பிராயத்தை கேட்கவேண்டாமா? ஆகையால் இந்த மசோதாவை பொதுஜன அபிப்பிராயத்துக்கு விடவேண்டுமென்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Deputy Speaker, I submit that this Act is one of the most abused Acts on the Statute Book. It is not only abused, but it also provokes the most loyal and conscientious citizen to do violence to his conscience and to break the law. For, this Act touches upon one of the most elemental needs of man, viz., housing. When a man is thrown in the streets with his family and when he has no roof to give shelter to him and his family, there are only very few things that he will not stoop to, and I know this though not from personal experience, but from the experience of others. The Act is very strict and very wide in its scope with the result that it has been subject to abuse both by the public as well as by the officials or those who are authorized to operate the provisions of the Act.

“ Scarcity of housing first began to be keenly felt in a city like Bombay and there developed what is known as ‘Pugri’ system. It did not take much time for that system to spread to other parts of the country with notable improvement. It has been so in the Madras City also. 12-20
p.m.

“ So far as the officials are concerned, I have no personal experience to point out how exactly it is abused. But I know it is terribly abused. The Hon. Minister himself might have had occasions where representations were made to him for the grant of houses. I am not one of those who plead that housing should be left completely to the operation of the economic law of supply and demand. There should be some kind of regulation. I am, however, not convinced that the conditions have not improved. I am convinced that in a City like Madras, the separation of Andhras from Madras has relieved the city of at least 30 to 35 per cent of the population and when the few Andhra offices now located in Madras City moved over to Andhra, I am quite sure there will be plenty of more room available in the city. My submission is that the stragulating Act should be so modified as to make it more easy for the people and less liable for abuse in the hands of those who are

[Dr. K. B. Menon]

[18th August 1955]

authorized to operate it. Therefore I submit that the Bill may be referred to a Select Committee wherein it may undergo certain desirable changes."

* SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ചില പ്രത്യേക മുനിസിപ്പാലിറ്റികൾക്കു മാത്രം ബാധകമാകത്തക്കവിധത്തിൽ ഈ നിയമത്തിന്റെ കാലാവധി നിട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഇതു അത്യാവശ്യമായി ഒരു ബിൽ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഈ ബില്ലിൽ പറയുന്ന മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിൽ മാത്രമല്ല, മറ്റു മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലും മേജർ പഞ്ചായത്തുകളിലും മൈനർ പഞ്ചായത്തുകളിൽ തന്നെയും ഇതു കെട്ടിടങ്ങൾക്കു അമിതമായ വാടക ഇടാക്കി വരുന്നുണ്ട്. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലമായ ഇടുട്ടിയുടെ കാര്യം പറയുകയാണെങ്കിൽ അവിടെ ഈ സംസ്ഥാനത്തു മറ്റൊരുമില്ലാത്ത വാടകയാണ് വസുലാക്കി കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതിനെ സംബന്ധിച്ച ധാരാളം ആക്ഷേപങ്ങൾ മന്ത്രിമാർക്കു സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽവരുമുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും അത്തരം ആക്ഷേപങ്ങൾ അയച്ചു ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പിൽ കിടപ്പുണ്ട്. കവിഞ്ഞു വാടകയിൽനിന്നും വീടും കടകളും മറ്റും ആവശ്യമുള്ള ആളുകളെ രക്ഷിക്കാനാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ അതു ഈ ബില്ലുകൊണ്ടു സാധിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. ചുരുക്കം ചില സ്ഥലങ്ങളെ മാത്രമെ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ളൂ. എവിടെവിടെയെല്ലാം അമിതമായ വാടക നിബലിച്ചുണ്ടോ, എവിടെവിടെയെല്ലാം ഈ നിയന്ത്രണം ആവശ്യമുണ്ടോ, അവിടെയെല്ലാം ഈ നിയമം ബാധകമാകത്തക്കവണ്ണം വേണ്ട ഭേദഗതികൾ വരുത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. ഈ ബിൽ ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കയക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിനുള്ള സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു് ഈ ബില്ലിന്റെ ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കയക്കണമെന്നുള്ള ശ്രീ കല്യാണസുന്ദരത്തിന്റെ ഭേദഗതിയെ ഞാൻ പിന്തുടരുന്നു ”

* SRI K. VENKATASWAMI NAIDU :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, this Act is a very important Act and in the administration of the Act there are very many difficulties which I would like to point out on this occasion. First of all, I am happy to see that wherever it is possible, this Act would be withdrawn. When more houses are coming up, there is no reason in keeping this Act on the Statute Book for ever and ever. Again this Act is being exploited by many people sometimes it is the landlords and sometimes it is the tenants. I would like to give one or two instances how this Act is exploited by tenants. In business circles, first man takes up a premises for carrying on his business. Subsequently what happens is this. He passes on the house to another man even though he does not actually do business there any longer. He gets an income for being the tenant of the house in name only. Business is allowed to be carried on in that place by another man and the house becomes the asset of the tenant and the landlord is denied the advantage of the house. Again there are tenants who give the house to sub-tenants and they make a profit out of it. The chief tenant invariably has rent free rooms and he uses the house in such a way that the house is spoiled. These are things which are bound to be there because this is an unnatural Act. What we should do is that as far as possible we must try to see that this Act is taken away from the Statute Book as soon as possible. I know it is not possible because the housing conditions are not quite easy yet. Till the time it becomes easy it may have to be administered. But when it is administered the Rent Control officers should bear in mind and see that relief is given to the

18th August 1955] [Sri K. Venkataswami Naidu]

aggrieved party, whether it be the landlord or the tenant and see that justice is done. That is what I would like to plead on this occasion."

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் கவனிக்கும்போது, இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவராமல் இம்மாதிரிச் சட்டங்களைக் காலாவதி யாவதற்கு விட்டிருந்தால் நல்லதாயிருக்குமென்று நாம் நினைக்கிறோம். ஆனால் அம்மாதிரி ஏன் நினைக்கிறோமென்றால், இப்போது நம் நாட்டில் வீட்டுப்பஞ்சம் அதிகமாகியிருக்கும் நிலைமையில், இந்த மசோதா ஏற்கெனவே இருக்கின்ற சட்டத்தை நீடிக்கின்றதே தவிர புதிதாக வீடுகளை உண்டாக்கப்போவதில்லை. இருக்கின்ற வீடுகளில் குடியிருப்பவர்களுக்கு கஷ்டம் இல்லாமல், இருக்கும் நிலைமையை நீடிப்பதற்கு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த மாதிரியான ஒரு மசோதா வருமானால் அது ஏற்கெனவே யுள்ள மக்களுக்குக் கஷ்டமில்லாமலிருக்கும் ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தும் தவிர அதிகமாக வீடுகளை உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தாது. ஆனால் இப்போதுள்ள வீட்டுக்கஷ்ட நிலைமையில், இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்து குடியிருப்போர்களின் கஷ்டத்தை நீக்குவதற்குத் தொடர்ந்து முயற்சி செய்வது பெரும் தப்பல்ல. ஆகையால் இம்மாதிரி மசோதா கொண்டுவந்து ஏற்கெனவே இருக்கும் சட்டத்தை நீடிப்பதுதான் இப்போதிருக்கும் நிலைமையில் சரியான காரியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அப்படி நீடிக்கும் இந்த மசோதாவில் சில குறிப்பிட்ட முனிசிபாலிட்டிகள் மட்டுமே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதுதான் சரியா என்று யோசிக்கவேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். இப்போது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முதல் முதலில் பேசும்போது முனிசிபாலிட்டிகளையும், லோகல் போர்டுகளையும் அபிப்பிராயம் கேட்டு, அவர்கள் கொடுத்த அபிப்பிராயங்களின் பேரில் புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்துத்தான் எந்த எந்த முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு விஸ்தரித்தால் போதுமென்று சொல்கிறோம் என்று சொன்னார். எனக்குக்கூட தெரியும். அந்த அந்த முனிசிபாலிட்டிகளில் இதுபற்றி விவாதித்துக்கொண்டிருப்பதை அவ்வப்போது பத்திரிகைகளில் பார்த்தோம். ஆனால் இம்மாதிரி வீட்டு வாடகைக்குக் குடியிருப்பவர்கள் யார் யார், எப்படிப்பட்ட தரத்தினர், எந்த வகுப்பினர், அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் அனுகூலமளிக்கிறதா என்று யோசிக்கும்போது, முக்கியமாக நடுத்தர வகுப்பினர்கள் கீழ்த்தர சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் முதலியவர்கள்தான் நகரங்களிலும் நகரங்கள் அல்லாத பெரிய கிராமங்களிலும், தங்களுக்குச் சொந்தமாக வீடு இல்லாததால் குடியிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். இன்று காலையில் கூட சுகாதார மந்திரியவர்கள் பேசும்போது ‘On Exigencies of Service’ இவ்வுத்தியோகஸ்தர்கள் ஒரு ஊரிலிருந்து மற்றொரு ஊருக்கு மாற்றப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி மாற்றப்படும்போது மற்ற ஊர்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இந்தமாதிரி வாடகைக்கு குடியிருக்கிறார்கள். மேலும் கூட கிராமந்தரங்களிலிருந்து நகரங்களிலும் பெரிய கிராமங்களிலும் வந்து ஜனங்கள் தங்குகிறார்கள். அதனால் இந்த பெரிய ஊர்களில் இட நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த இடங்களிலுள்ள குமாஸ்தாக்களும் கடைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களும் குடியிருப்பு நெருக்கடியால் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே பெரிய முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு இச்சட்டத்தினின்றும் விதி விலக்களிக்கலாம் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே புதிதாக வீடு கட்டித்தரும் வரை ஏற்கெனவேயுள்ள இந்தச் சட்டத்தை அப்படியே எல்லா இடங்களுக்கும் நீடிப்பதுதான் நல்லதென்று சொல்கிறேன். இந்த சமயத்தில் இதே அளவில் இந்த மசோதாவை விட்டுவிடாமல் வீட்டுக் கஷ்டத்தைத் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“ இந்த மசோதாவைப்பற்றிப் பேசும்போது இந்த சட்டத்தை ஏற்கெனவே நிர்வகிப்பதில் பல குறைகள் இருப்பதாக அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் ஏற்கெனவேயுள்ள சட்டத்தை சர்க்கார் நல்ல முறையில்

[Sri K. Parthasarathy] [18th August 1955]

நடத்திவந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி அதற்காக சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். மற்றச் சட்டங்களைவிட இந்தச் சட்டத்தை அமலாக்குவதில் சர்க்கார் அதிகப்பணம் செலவு செய்யவில்லை. அந்த முறையில் இது வரையில் இந்தச் சட்டத்தை சர்க்கார் அமல் நடத்திவந்ததைப் பாராட்டி விட்டு, மீண்டும் இந்தச் சட்டத்தை விரிவான முறையில் அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

12-31 *SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கனம் உதவி சபா
p.m. நாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை நீடிப்பதுபற்றி எங்களுக்கு ஆசைப்பனை இல்லை. இது நிரந்தரமாகவே இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய நோக்கம். அதற்காகத்தான் நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் இருக்கின்றது. இது நிரந்தரமாக இருக்கவேண்டுமானால் இதை அமல் நடத்துவதில் சில குறைகள், சில கோளாறுகள் ஏற்படலாம். அவற்றையும் பரிசீலனை செய்து விரிவான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தான் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்குக் கொண்டுபோகவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். பொதுவாக இந்தச் சட்டம்—நான் அசல் சட்டத்தைக் குறிப்பிடுகிறேன்—வரவேற்கக்கூடிய சட்டம். ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் உணை உணவு, உடுக்க உடை, குடியிருக்க வீடு ஆகிய இந்த மூன்று அத்தியாவசிய தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருடையதாகும். இதற்கான வசதிகளிலிருந்து தால்தான் நாம் பூரண சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள நமக்கு உரிமை உண்டு. அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்த்தால் இந்த அசல் சட்டம் வீட்டுவாடகை கொடுத்துக்கொண்டு குடியிருப்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பளிக்கிறது. நியாயமாக வாடகை செலுத்திக்கொண்டு குடியிருப்பவரை வீட்டைவிட்டு வெளியேற்ற முடியாது. அவ்வளவுதானே தவிர, இது ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதல் அல்ல. ஆனால் ஓரளவுக்கு சொந்த வீடு இல்லாதவர்களுக்கு இது அனுகூலமான சட்டம்.

“எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளும் இச்சட்டத்தை இதுவரை அமல் நடத்தியிருக்கும்பொழுது, இப்போது இம்மசோதாவில் சில முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதை நாங்கள் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. வீட்டை வாடகைக்கு விட்டிருப்பவர்கள் நிர்ப்பந்தம் செய்ததின் பேரில் இந்தமாதிரி விதி விலக்களிக்கப்படுகிறதா என்றுதான் ஊனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. மேலும் சில விஷயங்கள் மந்திரியவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இம்மசோதாப்படி, கோவை ஜில்லாவில் ஈரோடு முனிசிபாலிட்டியில் இச்சட்டம் அமல் நடத்துவது நீக்கப்பட்டிருக்கிறது; திருச்சி ஜில்லாவில் புதுக்கோட்டை முனிசிபாலிட்டியில் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு முனிசிபாலிட்டிகளையும்பற்றி எனக்கு நேரடியாகத் தெரியும். திருச்சி முனிசிபாலிட்டி வளர்ந்துவருகிறது. அப்படியிருந்தும் அங்கே இச்சட்ட அமுல் நீக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன? அங்கே உள்ள பணக்காரர்கள், வீட்டை வாடகைக்கு விடுபவர்களில் உள்ள பணக்காரர்கள், மந்திரி சபைக்கு ஏதாவது நிர்ப்பந்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களா; நிர்ப்பந்தம்—மந்திரி சபைக்கு நேரடியாக வந்திருக்காது—கலெக்டர்கள் மூலம் வந்திருக்கிறதா, அதை வைத்துக்கொண்டு இதை நீக்க வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்களா என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது.

இந்த விதிவிலக்கு மிக ஆபத்தானது. எந்த முனிசிபாலிட்டிக்கும் விதிவிலக்குக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.”

“அப்போதுதான் மாட வருமானத்தை நம்பிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், ரயில் உத்தியோகஸ்தர்கள், தபால் உத்தியோகஸ்தர்கள் முதலியவர்களுக்கு பாதுகாப்பு நிச்சயமாக இருக்குமென்பதை கவனிக்கவேண்டும். சாதாரணமாக உத்தியோகங்களில் இருக்கக்கூடியவர்கள் தங்களுடைய வருமானத்தில் நாலில் ஒரு பங்கை வீட்டுவாடகைக்கு என்று செலவழிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குச் சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் அவ்வளவு பிரமாதமானது அல்ல. சில முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு விதி விலக்கு அளித்தால் அதனால் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எந்த நிலைமை

18th August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

ஏற்படும் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் அதனால் பெரிய சிக்கல்கள் ஏற்படும். இவை களை சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு இந்த சட்டத்தை அதாவது அசல் சட்டத்தை நிரந்தரமாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது என்னுடைய முதலாவது கோரிக்கை. இரண்டாவது என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடித்துவிட்டு மற்ற பிரச்சனைகளை புனராலோசனை செய்யலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய யோசனையை எடுத்துக்கொண்டால் அவை களைப்பற்றி புனராலோசனை செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதையும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதலாவதாக இந்த மசோதா மூலமாக இந்த சட்டசபை எப்படி அவம திக்கப்படுகிறது என்பதைக் குறித்து சில வார்த்தைகளைக் குறிப்பிட ஆசைப் படுகிறேன். இந்த மாகாணத்தில் பெருவாரியான மக்கள் வீடு இல்லாத வர்கள் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். வீட்டிற்கு சொந் தக்காரர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் 100-க்கு 10 அல்லது 12 பேர்கள் இருப்பார்கள். முனிசிபாலிட்டிகளிலும், பஞ்சாயத்துகளிலும் அப்படி வீட் டுச் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் இன்னும் குறைவாகத் தான் இருக்கும். அப்படி பெருவாரியாக சொந்த வீடுகள் இல்லாதவர்க ளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட சட்டம் ஒன்றை 1946-ம் வருஷம் இயற்றினார்கள். அந்த சட்டத்தை திருத்தக் கூடிய காலத்தில் ஜில்லாக்களிலுள்ள கலெக்டர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை கேட்டோம், அந்த ஜில்லா கலெக்டர்கள் குறிப்பிட்ட முனிசிபாலிட்டிகளில் இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கவேண்டிய தேவை இல்லையென்று சொல்லி விட்டார்கள், ஆகவே இந்த சட்டம் அதாவது இப்படிப்பட்ட திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இந்த சட்டம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் குறிப்பிட்ட ஜில்லாக்களில் என்ன நிலைமை அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது, எவ்வளவு வீடுகள் அதிகமாகி இருக்கின்றன, 1946-ம் வருஷத்திலிருந்து 1954-ம் ஆண்டு வரையில் எந்த முறையில் எவ்வளவு அதிகப்படியான வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன, ஜனத்தொகை எந்த அளவில் அதிகரித்திருக்கிறது, வீடுகள் அதிகரித் திருப்பதால் வீட்டுத்தட்டு இல்லை என்று ஏதாகிலும் சொல்லியிருக்கிறார்களா? அப்படி நிர்ணயம் செய்யும் அதிகாரம், உரிமை பூராவும் ஜில்லா கலெக்டருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி சட்டசபைக்கு ஒரு விஷயமும் தெரியாது. ஜில்லா கலெக்டர்கள் சொல்லுவதை வைத்துக் கொண்டு நாம் இங்கு சட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். இந்த சட்டம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ஜில்லா கலெக்டருடைய அபிப்பிராயத்தை நாம் ஒப்புக்கொண்டு அதற்கு நாம் ஒரு ரப்பர் ஸ்டாம்பாக இருக்கவேண்டும். அது எந்த முடிவில் கொண்டுவரப்படும் விரும் என்பதையும் நாம் முதலில் பார்க்கவேண்டும். ஜில்லா கலெக்டர்கள் அபிப்பிராயம் சொல்லுவதற்கு அவர்கள் விசாரணை செய்தார்களா? அவர்கள் விசாரணை செய்து எவ்வளவு அதிகப்படியான வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று கண்டுபிடித் தார்களா? ஜனத்தொகை குறைந்திருக்கிறதா அல்லது அதிகரித்திருக் கிறதா என்ற விவரங்கள் நமக்கு இங்கு இல்லை. அவர்கள் பரிசீலனை செய்து அனுப்பிய ரிப்போர்ட் இங்கு கிடையாது. அதைக் கேட்பதற்கு நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் நிலைமையில் அவர்கள் சொல்லுவதை வைத்துக்கொண்டு நாம் ஒரு ரப்பர் ஸ்டாம்பு போல் இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று சொல்லுவது நம்முடைய சட்டசபையை அவமதிப்பதாக ஆகிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். சர்க்கார் வேண்டுமென்றால் ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கு ரப்பர் ஸ்டாம்புகளாக இருக்கலாம். அதற்காக சட்டசபையை அலட்சியம் செய்யக் கூடாது. கனம் மந்திரி அவர்கள் ஜில்லா கலெக்டர்கள் சொல்லுவதை ரப்பர் ஸ்டாம்புபோல் ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாக இருக்கலாம். அவர்கள் வேண்டுமென்றால் அப்படி இருந்துகொள்ளலாமே தவிர சட்டசபை அம்மாதிரி இருக்க முடியாது.

[Sri P. Ramamurthi]

[18th August 1955]

“இது ஒரு சாதாரண ‘பில்’ என்று சொல்லப்பட்டது. என்னுடைய அபிப்பிராயம் அப்படி இல்லை. இப்பொழுது அளிக்கப்பட்டிருக்கும் பாதகாப்பை ஒழிப்பதற்காக வந்த முதல் சட்டம் இது. இந்த சட்டம் இப்பொழுது திடீரென்று தீர்ந்துபோகக்கூடிய கட்டத்தில் இருக்கிறது. அதனால் அதன் காலத்தை நீடிக்காமல் இருக்கமுடியாது. இப்பொழுது இரண்டு வருஷங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு அடுத்த கட்டத்தில் இதை எடுத்துவிடுவதற்கு வசதி செய்துகொள்வதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது குறிப்பிட்ட சில முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு இது செல்லுபடியாகாது என்று இப்பொழுது சொல்வதால் அடுத்தாற்போல் சர்க்கார் யோசித்தால் இதை மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் நீடிக்கவும் செய்யலாம் அல்லது வேண்டாம் என்றும் சொல்லிவிடலாம். அதற்கு வேண்டிய உரிமையும் இந்த சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

“முன்றாவதாக கண்ட்ரோல் முறை ஒழிக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த விஷயத்திலும் கண்ட்ரோல் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கெனவே கண்ட்ரோல் முறையை எது சம்பந்தமாக உபயோகித்து வந்தார்கள் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். அப்பாவசியமான சில சாக்குகளின்மீது அதாவது விற்பனை செய்வதற்கும் வாங்குவதற்கும் கண்ட்ரோல் முறையை வைத்திருந்தார்கள். ஜனங்களுடைய தினசரி வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அத்தியாவசிய பொருள்களின் மீது அதை வாங்குவதிலும் விற்பதிலும் கண்ட்ரோல் முறையை அனுஷ்டித்து வந்தார்கள். ஒவ்வொரு பொருளையும் எந்த விலைக்கு வாங்கவேண்டும் எந்த விலைக்கு விற்கவேண்டும் என்ற முறையை வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் இந்த வீடுகள் சம்பந்தமாக எந்த விதமான கண்ட்ரோலும் ஏற்படவில்லை. அவைகள் வாங்குவதிலும் விற்பதிலும் கண்ட்ரோல் முறையை கையாணவில்லை. வீட்டையும் ஒரு சர்க்கு என்று சர்க்கார் பாவிக்கவில்லை. விவசாயம் செய்கிற ஒருவனுக்கு அனுபவ பாத்தியம் வேண்டும் என்று சொல்லுவதுபோல் வீட்டில் குடியிருக்கிறவனுக்கும் அனுபவ பாத்தியம் இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவனுக்கு வேண்டிய உரிமையும் இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ‘ஆகுபன்சி ரைட்’ அப்படிப்பட்ட உரிமை இப்பொழுது நீடித்திருக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற பிரச்சனை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசும்போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். அதாவது இந்த சட்டம் நீடிக்கவேண்டாம் என்று கருதுகிறார்களா என்று. அப்படி அல்ல. (The Hon. Sri C. Subramaniam: ‘It is the decision of the Government that the Legislature has been asked to approve.’) மக்களுக்கு எப்பொழுதும் குடியிருப்பு பாத்தியத்தை இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய எண்ணம். அப்படிப்பட்ட பாத்தியத்தை இருந்தாகவேண்டும். இப்பொழுது வீட்டு சொந்தக்காரர்களுக்கு வேண்டிய உரிமைகனம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தன்னுடைய தேவைக்கு அதிகமாக வீடுகள் இருந்தால் அதை வீடு இல்லாதவருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் தன்னுடைய தேவைக்கு வீடு வேண்டியிருந்தால் அதை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்றும் அவனுக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வீட்டு வாடகையை உயர்த்துவதற்கும் வாடகையை சரிவர செலுத்தவில்லை யானால் வீட்டை விட்டு வெளியேற்றக்கூடிய உரிமையும் வீட்டு சொந்தக்காரர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும் அவர்கள் கூச்சல் போடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

“சிலர் சமுதாயப் பக்கத்திலிருந்து இந்த சட்டம் ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்று கூக்குரல் கிளம்பி இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார். ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் எந்தப் பக்கத்திலிருந்து என்று மட்டும் சொல்லவில்லை. வீட்டு சொந்தக்காரர்கள் நிச்சயமாக இந்தச் சட்டத்தை ஒழித்தாக வேண்டும் என்றுதான் கூச்சல் போடுவார்கள். அல்லது வீட்டில் குடியிருக்கிறவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை ஒழித்தாகவேண்டும் என்று கூச்சல் போடுகிறார்களா என்று தெரிந்து சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். வீட்டுச்

18th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

சொந்தக்காரர்களுடைய கிளர்ச்சியின் காரணமாக சில முனிசிபாலிட்டிகள் இந்த சட்டத்தை ஒழிக்கவேண்டும் என்று சொன்னதனால்தான் சில முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். அவர்கள் சொல்லுவதை ஒப்புக்கொண்டு வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்கு சௌகர்யம் செய்யக்கூடிய முறையில் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் நாட்டிலுள்ள பெருவாரியான மக்களுடைய உரிமைகளை பறிப்பதாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பாத்தியதை நிரந்தரமாகக் கிடைக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். குடியிருப்பவன் வாடகையை சரியாக கட்டவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அப்படி கட்டிவரும்போது நியாயமான வாடகையை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. எந்த அளவு உயர்த்தவேண்டும் என்றும், எந்த அளவு நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்பதும் அந்த சட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி உயர்த்துவதற்கும் வீட்டுச் சொந்தக்காரருக்கு உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி உயர்த்தும்போது 37½-யிலிருந்து 50 சத விதிகம் வரை உயர்த்தலாம் என்றும் கண்டிருக்கிறது. இது வெல்லாம் போதாது இன்னும் அதற்கு மேல் உயர்த்தவேண்டும் என்று சொன்னால் அது எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தன்னுடைய சொந்த உபயோகத்திற்கு வீடு வேண்டும் என்று கேட்டால் குடியிருப்பவன் உடனே காலி செய்துவிடவேண்டும் என்ற உரிமையும் வீட்டுச் சொந்தக்காரருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி காலி செய்யச் சொல்லி வீட்டை தன்னுடைய சுவாதினத்துக்குக் கொண்டுவருவதற்கும் உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வளவு வசதி செய்து கொடுத்த பிறகும் இந்த சட்டம் தேவை இல்லை என்று சொன்னால் அது மிகவும் மோசமான நிலைமையில் கொண்டு போய் விடும். வீட்டு நெருக்கடி பல இடங்களில் தீர்ந்துவிட்டது. இதனால் இந்த சட்டம் தேவை இல்லையென்றும் சொல்லப்படுகிறது. வீட்டு நெருக்கடி தீர்ந்துவிட்டால் வீட்டு வாடகையை அவர்களே நிர்ணயம் செய்துகொண்டு அவர்களே ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டால் இந்த சட்டம் குறுக்கே நிற்காது. அப்பொழுதும் இந்த சட்டத்தை எடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்பொழுதும் பல இடங்களில் வீட்டில் குடியிருப்பவர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக இந்த சட்டம் இருக்கவேண்டியது அவசியம். அதனால் தான் இதை இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு இப்பொழுது இருப்பது போலவே நீடிக்க ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். வீடு இல்லாதவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது, அவர்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். இவைகளை ஆலோசனை செய்து அதன்படி சட்டத்தை இயற்றலாம். அப்படி சட்டம் செய்யும்போது வீட்டு சொந்தக்காரர்களுக்கும் சௌகர்யம் செய்யும் அளவில் சட்டம் இயற்றவேண்டும். அதன்படி சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். இவைகளையெல்லாம் யோசித்துச் செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருப்பதால் எங்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அதன்படி நடப்பார்கள் என்று மீண்டும் நம்புகிறேன்.”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :

—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மசோதாவைப்பற்றி அனேக அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் பேசியதன் சாராம்சத்திலிருந்து பொதுவாக இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கவேண்டும், நீடிக்கப்படவேண்டுமென்றே நன்கு புலப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு சிலர் இந்தச் சட்டம் கையிடப்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்குப் பதில் இந்தச் சட்டம் நீடிக்க வேண்டுமென்று பேசிய பல அங்கத்தினர்களே நன்கு கூறிவிட்டார்கள். நான் வேறு எதுவும் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகையால் கனம் ரத்தினம், பாக்டர் மேனன், கனம் குரூப் போன்றவர்களுக்கு நான் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று தோன்றுகிறது.

“கனம் அங்கத்தினர்கள் சிலர் இந்தச் சட்டம் நீடிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற காரணத்தையெல்லாம் சர்க்காரும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறது. இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டுமென்ற கருத்தினையே சர்க்காரும்

12-45
p.m.

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [18th August 1955]

இந்த திருத்த மசோதாவைக்கொண்டு வந்திருப்பதால் இதை பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்பவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை கனம் ராமலிங்கம் அவர்கள் வாபஸ் வாங்கிகொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் இங்கே இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிற அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதிகள் தான். இவர்கள் சொல்லுகின்ற அபிப்பிராயங்களையெல்லாம் சர்க்கார் பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயங்களாகவே கருதுகிறது. இவர்கள் சொல்லுகின்ற அபிப்பிராயம் பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு வேறாக இருக்கமுடியாது. ஆகவே இவர்கள் எல்லோரும் இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயம் இது விஷயத்தில் வேறாக இருக்க முடியாதாகையால் இதை பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு மறுபடியும் அனுப்பவேண்டுமென்று தோன்றவில்லை. ஆகவே ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்களை அவருடைய திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக இப்பொழுது இந்த திருத்தச் சட்டத்தை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்கு ஒரே ஒரு விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சட்டத்தில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன, அவற்றை நீக்க வேண்டுமென்பதாக பல மெம்பர்கள் பல நாட்களாகவே சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதிலும் ஸ்ரீ நகுஷ்ணையர் அவர்கள் அந்தச் சட்டத்தை நன்கு ஆராய்ந்து அதிலுள்ள சிக்கல்களை, நுணுக்கங்களை சரிப்படுத்த சில குறிப்புகள் சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அது சர்க்காரின் பரிசீலனையில் இருந்துவருகிறது. அந்த நுணுக்கங்களை எல்லாம் சர்க்கார் இப்பொழுது இந்த திருத்த மசோதாவில் கொண்டு வரவில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னதபோல அதன் ஆயுளை நீடிக்கத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதைவிட, ஸ்ரீமான் கிருஷ்ணையர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் குறிப்புக்களை எல்லாம் படித்து, சர்க்காரும் நன்கு ஆலோசனை செய்து விரிவான நுணுக்கங்கள் நிறைந்த விரிவான ஒரு மசோதாவைக்கொண்டு வரும்போது அதனை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும், மசோதாவும் நல்ல முறையில் வருவதற்கு உதவியாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

“இந்த திருத்த மசோதாவில் சில இடங்களை இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கிவிட அதிகாரம் அளிக்கும் ஒரு ஷெட்யூல் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி தான் பூரா விவாதமும் நடந்தது. பொதுவாக நான் கலெக்டர் போன்ற அதிகாரிகள் சொல்லும் அபிப்பிராயத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளும் ரப்பர் ஸ்டாம்பாக இல்லை. அவர்கள் எல்லாக் கணக்குகளையும் “அப் படியே கொடுக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் நன்கு பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்கிறோம்.

“குறிப்பாக வாணியம்பாடி முனிசிபாலிட்யை எடுத்துக்கொண்டால், அதன் ஜனத்தொகை 40,887, ஆனால் அங்கு இருக்கும் வீடுகளின் எண்ணிக்கை 6,596 தான் எனக் கலெக்டர் சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது 6,596 வீடுகள் உள்ள பிரதேசத்தில் 40,887 பேர்கள் வசிக்கிறார்கள் என்றால் கிட்டத்தட்ட ஒரு வீட்டில் 6½ நபர்கள் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“ஆனால் சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் . . . ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“What about Palghat?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“For a population of 7,000 there, there are 7,100 houses.”

18th August 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“ Then what is the necessity for extending this Act? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“ I want to view it from another angle. ஆனால் சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 1941-ல் நூறு வீடுகளுக்கு 930 ஜனங்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். 1951-ல் நூறு வீடுகளுக்கு 1,304 ஜனங்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அதாவது ஒரு வீட்டில் 13 பேர்கள் வசித்திருக்கிறார்கள்.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“ What about the position now? ”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“ This is a rough calculation and we cannot go into details. While the average rate of construction is 1.5 per cent the average rate of increase in the population is 4.7 per cent. அதனால் இந்தச் சட்டம் இருக்கவேண்டியது அவசியம் என எனக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. ஆகவே அதிகாரிகள் சொன்னதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளும் ரப்பர் ஸ்டாம்பு என்று என்னை எதிர்க்கட்சி உபதேயவர் மூலக் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்லவேண்டியதில்லை.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ உங்களைச் சொல்லவில்லை.”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“ அதை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. முன்பு மின்சார இலாகா மான்யத்தின்போது வார் டைம் சர்சார்ஜ் என்று போடப்பட்டிருப்பதை எதிர்த்து, சண்டைதான் முடிந்துவிட்டதே, இன்னமும் எதற்காக ‘ வார் டைம் சர்சார்ஜ் ’ இருக்கவேண்டுமென்று பலர் பேசினார்கள். அதற்கு நான் அளித்த பதிலையே தான் தற்போதும், எல்லாக் கண்டி ரோலையும் எடுத்தாகிவிட்டதே, இன்னமும் எதற்காக இந்த வீட்டுக் கண்டி ரோல் இருக்கவேண்டுமென்று பேசிய அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னதுபோல் இது வேறு விஷயம். எல்லாக் கண்டி ரோலையும் எடுத்தாகிவிட்டதே, இந்த வீட்டுக் கண்டி ரோலை மரத்திரம் எதற்காக வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால் அந்தத் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்கின்ற முதல் பிரயத்னம்தான் இது. எந்தப் பிரதேச முனிசிபாலிட்டியாவது நாளைக்கு இந்தக் கண்டி ரோலை நீக்கிவிடவேண்டுமென்றால், அதற்கான அதிகாரத்தைத்தான் இது அளிக்கிறதே தவிர, வேண்டுமென்று சொல்லுகின்றவர்களுக்கு சட்டம் இந்த திருத்த மசோதாவின்படியே நீடிக்க இடமிருக்கிறது. தற்போது இருக்கும் சட்டமே செப்டம்பர் 30-ந்தேதி வரையில் அமுலில் இருக்கும். அது செப்டம்பர் 30-ந்தேதி காலவதி ஆவதற்குள் இதுபற்றி நன்கு பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவு செய்யலாம். இந்த உறுதிமொழியை நான் சபைக்கு அளிக்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ Sir, the existing Act will be in operation till 30th September. Before it lapses on the 30th September, we shall have it examined.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“ Let the Government examine it first and bring another Bill ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ The hon. Leader of the Opposition should trust the Government.”

[18th August 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have brought forward the Bill and let the House extend the Act.”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ How can we do it. Are we sitting in September? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ But the Government have got powers to issue notification and there will be no difficulty about it. செப்டம்பர் 30-ந்தேதி முடிவடைகிற சட்டத்தை வேண்டுமானால் அப்பொழுது எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கக்கூடிய முறையில் திருத்தி அமைக்கலாம். அதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் கவலைப்படவேண்டியதில்லை என்ற உறுதியை அளிக்கிறேன்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ இப்பொழுது அமுலில் இருக்கும் சட்டத்தை அப்படியே நீடிக்க விட்டுவிட்டு, பிறகு கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுக்கின்ற உறுதிமொழிப்படி அந்தச் சட்டத்திலுள்ள சிக்கல்களை எல்லாம் நீக்கி விரிவானதொரு சட்டத்தையே கொண்டுவரலாம். நான்கைந்து மாதத்திற்குள் அந்த விரிவான சட்டம் வருமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் உறுதிமொழி அளிக்கும்போது இந்தத் திருத்த மசோதாவை தற்போது கொண்டுவரவேண்டிய அவசியமே இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

***THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI** :—“ அதனால் சபைக்கு என்ன நான் சொல்லுகிறேன் என்றால் 30-ந்தேதி செப்டம்பர் வரையில் இப்பொழுது இருக்கிற சட்டம் அமுலில் இருக்கும். அதற்குள்ளாகவே புதியதாக விரிவானதொரு சட்டத்தை நான் கொண்டுவருவதாக சபைக்கு உறுதி அளிக்கிறேன். என்னிடத்தில் இந்தச் சபை நம்பிக்கை வைக்கலாம். நான் கொடுத்திருக்கும் வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற இது எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பமாக கருதுகிறேன். அந்தச் சட்டத்தில் கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டபோல மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களையும் வேண்டுமானால் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு எந்தவிதமான கவலையும் இருக்கவேண்டியதில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஆகையால் இதை அப்படியே இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடிக்கும்படியான அனுமதியை சபை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“ Sir, it has been observed by the hon. Leader of the Opposition that the Government only rubber-stamp the Collector's opinion. But I wish to point out that we attach very great importance to the Collector's Report. As a matter of fact, they are the men on the spot and they are responsible men. They have to make reports after due enquiry and they have made them after due enquiry. If hon. Members want that the matter should be further considered, we are prepared to make further examination. But we are unable to accept the position that we should not respect the Collector's opinion or pay heed to their advice. That is why we have tentatively accepted the Collector's opinion and now in the light of the views expressed by hon. Members, we are still prepared to further examine the matter. The present Act will lapse on the 30th September and we are extending it and giving powers to the

18th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

Government to notify other areas also. As the Hon. Minister in charge of the Bill has given the assurance that further examination will be made and further reports will be called for."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, it is only a question of approach—whether the law as it is should be extended to a particular municipality or any other place should be taken away from the purview of this Act. That is what we want to know. But the Hon. Minister wants a Bill excluding certain areas to be passed into law. Of course, the Collector's report in its own way may be a correct report and we should attach great weight to it. But the public who are affected by the exclusion of certain municipalities from the purview of this Act should be given an opportunity to make representations directly or otherwise and then only the Government should exclude them. I think that will be a proper procedure and we will be satisfied if the Government adopt it."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It was made clear when this Act was extended that it should be extended only for two years. We have had to ask for further extension of the Act and therefore examination of the whole matter was necessary whether there was any necessity to extend the Act as it is now. After examination we have come to the conclusion that it should be further extended and, therefore, there is no question of giving notice to the people. People knew that the Act was only for two years and it would lapse on the 30th September. Therefore, the whole question has to be approached from that point of view. We are not cancelling any Act which would have continued in force but for the amendment. As a matter of fact, the present Act will lapse only on the 30th September. The hon. Member, Sri Narayana Kurup's approach would be all right if we wanted to cancel an existing Act but that is not the case here. I hope I have made the position clear."

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் 1 p.m. அவர்களே, நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது சபை முன் விவாதத்தில் இருக்கும் மசோதாவை அப்படியே சட்டமாக நிறைவேற்றிவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். 30-ந் தேதி செப்டெம்பருக்குப் பிறகும் நோட்டீசி கேஷன் மூலமாக விஸ்தரிக்கலாமென்று சொன்னார்கள். ஆனால், இந்த மசோதாவில் இந்தச் சட்டம் அக்டோபர் முதல் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வரும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, பழைய சட்டம் செப்டம்பர் 30-ந் தேதியோடு செத்துப் போய்விடுகிறது. அதற்குப் பிறகு நோட்டீசி கேஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் 15 நாள் அவகாசம் கொடுக்கவேண்டும். இதற்கெல்லாம் ஒரு மாத காலம் பிடிக்கும். இதற்குள் வீடுகளில் குடியிருக்கிறவர்கள் வெளியேற்றப்படுவதற்கு வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்துவிடுகிறது. வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் அதிகப் படியான வாடகைகளை விதிக்கலாம். இம்மாதிரியான தொந்தரவுகளெல்லாம் வீட்டில் குடியிருக்கும் மக்களுக்கு ஏற்பட ஏது இருக்கிறது. ஆகையினால் ஏற்கெனவே இருந்துவருகிற சட்டத்தை அப்படியே மேலும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு விஸ்தரித்து விடுங்கள் என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.

[Sri S. Ramalingam]

[18th August 1955]

“இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் சட்டம் கட்டுப் படுத்தும் என்று இப்பொழுது அமுலில் இருந்துவரும் சட்டம் சொல்லு கிறது. ஆனால் தற்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்த மசோ தாவில்படி சில முனிசிபாலிட்டிகள் நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஷேட் யூலில் கண்டுள்ள முனிசிபாலிட்டிகள் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்படா என்று இந்த மசோதா கோருகிறது. அதைத்தான் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் இருக்கவேண்டும் என்று தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். விரிவானதொரு மசோதா வரும்போது இதுவிஷயத்தில் சர்க்காருக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் வேண்டுமோ அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

“30-ந் தேதி செப்டம்பருக்குப் பிறகு குடியிருப்பவர்களுக்கு என்ன கஷ்டங்கள் ஏற்படக்கூடும் என்பதை நாம் கணக்கிலெடுத்துக்கொள்ளவேண் டும். நோடிபிகேஷன் வருவதற்கு எப்படியும் ஒரு மாத காலம் ஆகலாம். அதற்குள் குடியிருப்பவர்கள் வெளியேற்றப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். உண்மையிலேயே சட்டசபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களுடைய அபிப் பிராயத்திற்கு மதிப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்கள் விரும்பினால் ஏற்கெனவேயுள்ள பழைய சட்டத்தை அப்படியே இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு விஸ்தரிப்பதுதான் நல்லதாக இருக்குமென்று நான் கருதுகின்றேன்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :— “அக்டோபர் முதல் தேதியன்றைக்கே நோடிபிகேஷன் செய்யலாமே.”

SRI S. RAMALINGAM :— “சட்டத்தின் பிரகாரம்தானே நோடிபி கேஷன் கொடுக்கவேண்டும். ?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :— “இந்த மசோதாவை இப்பொழுது சட்டமாக நிறைவேற்றிவிட்டு பிறகு கவனித்துக் கொள்ளலாம். அக்டோபர் முதல் தேதியே நோடிபி கேஷன் செய்துகொள்ளலாம்.”

DEPUTY SPEAKER :— “The Hon. Minister has already given his reply. I wish to know whether the hon. Member Sri S. Ramalingam withdrawing his amendment.”

SRI S. RAMALINGAM :— “I am not withdrawing my amendment, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :— “I will now put the amendment of hon. Member Sri S. Ramalingam to the vote of the House ‘.’.”

SRI S. RAMALINGAM :— “I am withdrawing the amend- ment, Sir.”

The amendment of hon. Member Sri S. Ramalingam was by leave withdrawn.

SRI M. KALYANASUNDARAM :— “Sir, I am not withdraw- ing my amendment.”

DEPUTY SPEAKER :— “The question is—

‘That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955, be referred to a Select Committee for con- sideration and report whether the Principal Act needs amendment in any other respect.’”

The amendment was declared lost.

18th August 1955]

Sri M. Kalyanasundaram demanded a poll and the House divided as follows :—

Ayes—31.

Sri P. Ramamurthi.
„ M. Kalyanasundaram.
„ T. C. Narayanan Nambiar.
„ K. T. Raju.
„ S. Ramalingam.
„ V. R. Krishna Ayyar.
„ S. Vadivelu.
„ V. Madanagopal.
„ P. K. Gopalakrishnan
„ N. Sivaraj.
„ A. K. Subbiah.
„ T. S. Ardhanari.
„ P. Venkatesha Sholagar.
„ K. Madhavan Nambiar.
„ E. T. Kunhan.
„ B. Krishnan.

Sri M. Manickasundaram.
Dr. K. B. Menon.
Sri M. Narayana Kurup.
„ K. T. Sreedharan.
„ C. Kunhirama Kurup.
„ M. Palaniyandi.
„ M. Narayanan Nambiar.
„ O. Koran.
„ K. Moidu.
„ C. Velukkan.
„ S. Swayamprakasam.
„ A. Ratnam.
„ E. L. Raghava Mudaliar.
„ T. Shanmugam.
„ A. Govindaswamy Nayagar.

Noes—55.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
M. A. Manickavelu.
Sri K. Rajaram Naidu.
„ S. R. Arumugam.
„ P. G. Manickam.
„ M. S. Selvarajan.
„ R. Krishnaswamy Gopalar.
The Hon. Sri R. Shanmuga Rajeswara
Sethupathi.
Sri N. Ramakrishna Iyer.
„ K. Venkataswami Naidu.
„ T. P. Elumalai.
„ S. Panchaksharam.
„ K. G. Munuswami Gounder.
„ R. Thangavelu.
„ A. Ramachandra Reddiar.
„ M. P. Periaswami.
„ A. Sambasivam.
„ O. A. Nanjappa.
„ T. M. Kaliannan.
„ V. Govindaswami Naidu.
„ N. Paramasiva Udayar.
„ T. K. Rama.
„ M. S. Muniswami Pillai.
„ V. S. Chinnaswami Naidu.
„ V. S. Sivaparakasam.
„ A. Iyanar.
„ V. Muthu.

Sri S. Thinakaraswami Thevar.
„ V. Chinnayya.
„ R. M. Palaniappan.
„ A. Ramaswami Tevar.
„ O. Chengam Pillai.
„ M. C. Muthukumaraswami.
„ V. Krishnaswami Padayachi.
„ K. Parthasarathy.
„ P. S. Krishnaswami Ayyangar.
„ M. Jagannathan.
„ G. Govindan.
„ M. Kandaswami Padayachi.
„ P. Chellathurai.
„ A. Vaikuntam.
„ V. Arumugam.
„ P. B. K. Rajachidambaram.
„ P. Selvaraj.
„ M. Chinnathambi Thevar.
„ K. P. Kuttikrishnan Nair.
„ K. H. Bomman.
„ V. Dharmalinga Nayakar.
„ N. Gopala Menon.
„ E. K. Sankara Varma Raja.
„ A. Appu.
„ A. Muthuswami.
„ S. Radhakrishnan.
„ T. D. Muthukumaraswamy Naidu.
„ K. R. Viswanathan.

Neutral—Nil.

Ayes—31; Noes—55; Neutral—Nil.

The amendment was lost.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955, be taken into consideration at once.’ ”

1-10
p.m.

The motion was put and carried and the Bill was considered.

[18th August 1955]

Clause 2.

DEPUTY SPEAKER :—" We will now take up clause 2."

SRI M. PALANIYANDI :—" I move that—

' In clause 2, omit the whole of sub-clause (a) and delete the letter and brackets ' (b) ' in sub-clause (b). ' "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I move that—

' In section 1, sub-section (3) of the original Act, delete the words ' and shall remain in force up to and inclusive of 30th September 1955. ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, after having heard both the Mover of the Bill and the Hon. Finance Minister I am thoroughly convinced that the Bill has been brought in basing their decision merely on the opinion of District Collectors concerned as also as a result of representations made by certain vested interests. Here the Hon. Mover of the Bill gave us extracts from the reports and what are they? In Vaniyambadi or some other Municipality, the population is 40,000 and the number of houses is 6,000; on the basis of such an opinion, I cannot understand, how any Minister or any Government can come to the conclusion that the housing shortage has been relieved in that particular municipality. After all, when there are houses and houses, the plinth area has to be taken into consideration. There are palatial buildings and big houses and there are also small huts. Out of the above 6,000, how many are big houses, how many are small houses and how many are huts? What is the number of people living in each? What is the area per man? Can these 6,600 houses accommodate the 40,000 population? These are the facts which have to be taken into account. Is there any report on these? If there are such reports where are they and why have they not been placed on the table of the House? We, Members, are absolutely in the dark on these vital questions.

" Apart from these, I put another question. Have the Government collected figures as to the total number of houses and the population in 1954 and the total number of houses and the population in 1946, that is, the position when this Act was passed and now. Unless such a comparison is made between the two figures, how can any Government come to the conclusion that the housing shortage has been relieved in a particular area? When I put that question to the Hon. Minister, he was not able to answer and said ' I have not got the figures and no figures have been called for. ' In the absence of any such figures, how can any Government come to the conclusion as they have done? Therefore, I say—I am

18th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

categorical and certain—that the Government has acted as nothing more than a rubber-stamp of the Collector. Well, the Hon. Minister has refuted that but in spite of the refutation, the fact is that.

“ Again, how are we treated? Simply because the District Collectors have reported a certain thing and simply because the Government have accepted the reports of the District Collectors, we are also asked to accept. On this vital question affecting the interests of the vast majority of the people we are asked to accept the District Collector’s report. The Hon. Minister is very often fond of saying ‘ You belong to a party which believes in totalitarianism, and I belong to a party which believes in democracy ’. This is the type of democracy which we are asked to subscribe to. A democracy where the officials’ report should be taken as finality by the Legislature itself. This is not democracy, but I will call it ‘ bureaucratic democracy ’ and we cannot subscribe to this type of bureaucratic democracy.

“ Then the point was raised that people already knew that this Act would expire in September 1955 and therefore it was not a question of taking away anything, but actually something was done in favour of the people, so far as certain Municipalities were concerned. This is the argument. I say there has been agitation in City after City and resolutions were passed and sent to Government; if the Government did not choose to acknowledge these resolutions, it is a different matter. But I myself know that there have been a number of conferences where resolutions were passed demanding the extension of the Act itself and therefore the people were aware of it and they wanted the extension of the life of this Act. So, people were aware that this Act would expire on such and such date and they have therefore been agitating against it.

“ The other thing was that the Government would examine the position before 30th September; they would consult the District Collectors and on the basis of their report the Government will come forward to this Legislature that these Municipalities may be exempted from the operation of the Act. For re-examination, on whose report the Government is going to base its decision? Once again they will ask the District Collectors to report what exactly the position is. How are we to be sure that the same Collectors and the same authorities will not be there and how are we to be sure that the same report will not be sent again? Often it may so happen that the District Collector may be the same person, who has now given his report. Government no doubt says that after two years, they might examine the whole matter. But what I say is, even then the same Collectors might give the same report they had given now and Government will accept the same. They would then say to us: “ Well, look here. Here are the reports of the Collectors and so we feel that such and such municipalities should be excluded from the operation of the Act ”. After all what is the difficulty from the Government to continue the present Act as it stands at present, without prescribing any

[Sri P. Ramamurthi] [18th August 1955]

schedule, wherein the municipalities where the Act would be applied are mentioned. What is the difficulty for the Government to continue the present Act, which is applicable to the whole State, for two more years? Why can't they review the matter after two years? What is the urgency now to omit certain municipalities from the purview of the Act? On what basis have Government come to the conclusion that in those municipalities not listed in the schedule there is no shortage of accommodation? We, the Members of the Legislature, are completely in the dark. We do not have the figures regarding the number of houses and the population in the municipalities in our State. The Hon. Minister says he is not having those figures. In the absence of those figures how can we say that in some municipalities there is no scarcity of accommodation? I know that some powerful vested interests have brought pressure on Government and the Government had yielded to that pressure and that is why we find certain municipalities have been omitted from the operation of the Act. Government could not resist that pressure brought in by powerful landlords and that is why I say that this Bill that has now been brought forward is a white-wash merely to lull us into the belief that Government have studied the question based on the reports from District Collectors and that is why certain municipalities have been excluded from the schedule.

“The Hon. Minister for Public Works asks us to trust him. This is not a question of trusting him. I know, when left to himself, the Hon. Minister for Public Works would agree to the suggestions we have made. I say this because he has already accepted the main argument of mine. He accepts the argument that letting of houses should not be put on a par with the question of selling and buying other necessities of life. Here, house should not be considered as a commodity that could be sold. No attempt is being made here to put a check on the sale and purchase of houses. If the question of occupancy right of the tenant is the prime consideration, then I am absolutely certain that the Hon. Minister for Public Works would agree to my proposition that immediately this right should not be disturbed and that in fact by this schedule, they are taking away the occupancy right of the tenants in the municipalities, which have been omitted from the schedule. I am one of those who say that that occupancy right of a tenant, which we have acknowledged from 1946 since this Act came into force, should be made a permanent right. Even though the Hon. Minister for Public Works might be inclined to accept my view, I am sure the powerful interests of the big landlords will gain the upper hand and the Government would yield to their pressure. Therefore it is not a question of trusting the Hon. Minister for Public Works. Government have now deprived the tenants, in those municipalities which have been omitted from the schedule, of their occupancy rights. That right ought not to be taken away like this and in fact it should be made a permanent right. Therefore I support the amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram.”

18th August 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ I submit no basic principle underlies the schedule that has been incorporated in this Bill. There must also be a method in madness. We are not objecting to the principle of the exclusion of any class from this Bill but our complaint is that there must be some basic principle behind it. It has been pointed out that in one municipality which has been excluded the proportion of the population to the number of houses is 6 : 1 and in another municipality it is 10 : 1. Will the Hon. Minister kindly tell us that such of those municipalities wherein this proportion is 6 : 1 or 7 : 1, have been excluded from the schedule? He has not given any correct answer. That is why we say this exclusion of certain municipalities has been done in an arbitrary manner. We would have been satisfied if the Hon. Minister had told us that in all those municipalities that have been included in the Schedule the proportion of the population to the number of houses is much more than in the municipalities which have been excluded. Instead of proceeding according to some basic principle, Government have come to an arbitrary decision based on the report of the District Collectors. Therefore I submit that this schedule should be omitted and the Act extended as it is.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ ബഹുമാനപ്പെട്ട ചേ. സഭാ നാഥൻ അവർകളെ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാരുടെ പ്രസംഗം കേട്ടശേഷം ഞാൻ കൂടുതൽ ദയമായി വിശ്വസിക്കുന്നു ഈ ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പട്ടിക ചില സ്ഥാപിത താല്പര്യകേന്ദ്രങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതിനോടേണി മാത്രമാണെന്നത്. സർ, ഞാൻ പറയുന്ന ഇത് വീണ്ടും പരിഗണിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കരുതലാണെന്ന്. നമ്മുടെ മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലും മേജർ പഞ്ചായത്തുകളിലുമുള്ള വീടുകളുടെ സംഖ്യ കൾ നിയമസഭയിൽ ഇങ്ങനെയാണു നിയമം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നറിഞ്ഞ് ആശ്വാസം കൊള്ളും, സന്തോഷിക്കും. പക്ഷെ അടുത്തൊരുക്കപ്പിൽ വരും എടുത്തു നോക്കുമ്പോൾ കാരണം എത്രയോ മുനിസിപ്പാലിറ്റികളെയും മേജർ പഞ്ചായത്തുകളെയും ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന്. സർ, പാലക്കാട്, വടകര, പാപ്പിനിശ്ശേരി മുതലായി ഇന്നുവരെയെ മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലേയും മേജർ പഞ്ചായത്തുകളിലേയും കെട്ടിടമുടമകളായ പണച്ചാക്കുകളെ വീർപ്പിക്കാനാണ് ഈ ബില്ലു് ഉപകരിക്കുകയെന്ന ഭയങ്കരമായ വസ്തുത ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ഗൗരവമായി ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ആയുക്തകൾമെന്നു പറയട്ടെ പാലക്കാടിനെ വിട്ടിരിക്കുകയാണ്. പാലക്കാട് മുനിസിപ്പാലിറ്റിയെ ആകട്ടെ വേണ്ടി എന്തിന് കെഡുവിൽ ചെട്ടത്തിയില്ലെന്ന് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

1-25
p.m.

“ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉപസഭാനാഥൻ അവർകളെ, മുനിസിപ്പാലിറ്റികളുടെയെല്ലാം അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഈ നിയമം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറഞ്ഞു. ഏതേതു മുനിസിപ്പാലിറ്റികളുടെ അഭിപ്രായം ഏതേതു മട്ടിൽ അറിഞ്ഞുവെന്ന് ഞാൻ ഒരു ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഞാനറിഞ്ഞിട്ടേന്തോളം യാതൊരു മുനിസിപ്പാൽ കൌൺസിലിലും ഇക്കാര്യം ചർച്ച വന്നിട്ടില്ല. കോഴിക്കോട് മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ വന്നിട്ടില്ല. കണ്ണൂർ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ വന്നിട്ടില്ല. മററും ഞാനറിയുന്ന യാതൊരു മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലും മുനിസിപ്പാൽ കൌൺസിലിന്റെ പര്യായോചനക്ക് ഈ പ്രമേയം വന്നിട്ടില്ല. ഒരു പക്ഷെ മുനിസിപ്പാൽ ചെയർമൻമാരുടേയോ കമ്മീഷണർമാരുടേയോ അഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. അതു എനിക്ക് നിയമമില്ല. മുനിസിപ്പാൽ കമ്മീഷണരുടെ അഭിപ്രായമാണോ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയുടെ അഭിപ്രായമെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഏതായാലും ഒന്നെന്നിട് തീർപ്പുപറയാൻ സാധിക്കും. അതായത്, നിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനപ്രതിനിധികളടങ്ങിയ മുനിസിപ്പാൽ കൌൺസിലുകളുടെ അഭിപ്രായത്തിന് ഈ പ്രമേയം സമർപ്പിക്കുകയോ മുനിസിപ്പാൽ കൌൺസിലുകൾ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിൽ എനിക്കു ലവലേശം സംശയമില്ല.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [18th August 1955]

“സർ, 1946 ലാണ് ഈ നിയമം ആദ്യമായി പാസ്സാക്കിയത്. അന്ന് ഈ നിയമം പാസ്സാക്കാനുണ്ടായ സാമ്പത്തികങ്ങളെക്കുറിച്ചും, ഇന്ന് അതിനു എന്തെങ്കിലും മാറ്റം വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നൊക്കെ ഒരു പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ ആളുകൾ തൊഴിലില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ക്ഷാമംകൊണ്ടുമുള്ള ഒരു കേടുമായ വിലയിടിവുകൊണ്ടും മറ്റും ജീവിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ പട്ടണങ്ങളിലേക്കു തീർത്തയാത്രപോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണിത്. 1946 നു ശേഷം പട്ടണങ്ങളിലെ ജനസംഖ്യ വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽനിന്നു ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ പട്ടണങ്ങളിലേക്കു നീങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. പട്ടണങ്ങളിലാണെങ്കിൽ ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചതിനനുസരണമായി വീടുകളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. കൂടുതൽ ജനസംഖ്യയും കുറച്ചുമാത്രം വീടുകളും എന്നുള്ള പരിതഃസ്ഥിതിയെ മൂലം ചെയ്യുകൊണ്ടു ചില സ്ഥാപിതമാലിന്യങ്ങൾ അവരുടെ മക്കൾക്കു വീട്ടിലുണ്ടാകാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഒരൊന്നാതരം സന്ദർശനം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയാണ് ഇപ്പോൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. വളരെ ജനസംഖ്യയുള്ള എത്രയോ പട്ടണങ്ങളെ ഈ ബില്ലിലെ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു അതിനു മതിയായ തെളിവാണ്.”

“സർ, മറ്റൊരു സംഗതി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുണ്ട്. മന്ത്രിമാരുടെ ഈ പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം കേട്ടാപ്പോൾ എനിക്ക് ഒരു കമ്യൂണിസ്റ്റ് കാർഷികർ വരുന്നത്. ഒരു തറവാട്ടിൽ ഒരു കാരണവരും അനന്തരിവരും മറ്റൊരാളെങ്കിലുമായിരുന്നു. കാരണവൻ വെളിയിൽ പോയിരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ പാവപ്പെട്ട ഒരു പിഷ്കാരൻ വന്നു. ‘ഇപ്പോൾ തരാതെ വരില്ല, നാളെ വാ’ എന്നു പറഞ്ഞു അനന്തരിവൻ പിഷ്കാരനെ അയച്ചു. പിഷ്കാരൻ പടിവാതില്ക്കൽത്തീർത്തപ്പോൾ കാരണവർ വന്നു. ഇന്ന് പിഷ്കരില്ല, പിറേറന്നു വാ എന്നു അനന്തരിവൻ പറഞ്ഞുവെന്ന് പിഷ്കാരൻ കാരണവരെ അറിയിച്ചു. കാരണവർ കോപമായി. പിഷ്കാരനെ മടക്കിവിളിച്ചു, ‘പിഷ്കരില്ലെന്നു പറയാൻ അവനല്ല അധികാരം എനിക്കാണ്’, ഇപ്പോൾ പിഷ്കരില്ല, പോയ്ക്കൊ’ എന്നു പറഞ്ഞുയച്ചതായി ഒരു കമ്യൂണിസ്റ്റ്.”

DEPUTY SPEAKER:—“I want to know whether the hon. Member is about to finish his speech.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“No, Sir. I want some more time.”

DEPUTY SPEAKER:—“Then the hon. Member can continue his speech to-morrow. Now I adjourn the House to meet again at 8-30 a.m. tomorrow.”

The House then adjourned.

VI.—PAPER PLACED ON THE TABLE OF THE HOUSE.

First Report of the Committee on Government Assurances.